

ČUK NA PALČI

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnštvo v Gorici, Via C. Pavetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič. — Cena oglasa: 1 millimeter visočine v štiri enega stolpa l. — 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabila, nasužnila itd., vsaka vrsta 1 l. — Celoletna naročnina 15 l. — Za inozemstvo 22.50 l.

Leto II.

GORICA, dne 20. novembra 1923

št. 33.

Gorica, 20. nov.

Jej, jej, kakšen sum in ropot je nastal zadnjič pri nas. Pa zakaj? Ne vem kateri vrug je mahnil nekega, da je izblebetal, da se bo treba po novi postavi tudi vsem oženjenim še enkrat poročati pred županom. Moški so veseli ploskali: »Zdaj boš pa plesala, Marička. Če ne boš lepo ubogala, pa bo mo dejali pred županom »ne« in z Bogom za vedno.« Ženske pa pokoncu in sklep dolgega klepetanja je bil ta, da bodo ženske dejale »da« tudi za moža, da bo gotovo držalo, če bi ta le držal figo v žepu, nepridiprav nemarni, grdoba grda. Tako misli ženski spol, da je sebi vredno rešil to vprašanje.

Pravijo, da bo zdaj mnogo razporok. Pa kako, ko sodnikov ne bo. Baje so vsi slovenski sodniki dobili nekak cegalac, po katerem bodo kmalu šli raskom žvižgat, zato ker imajo napake. Enemu očitaljo, da kadi »macedonia« = cigareto, ki tako smrdijo, da res ne spada jo v sodno dvorano, kjer že »pravica« dovolj smrdi. Drugi se je zameril radi tega, ker se mu je primerila nesreča, da je kupil plesniv piškot svojemu sinu; to je zapravljanje; in čas se že pri modernih razpravah itak dovolj zapravlja z neumnim tolmačenjem slovenske ložbe nasproti slovenskemu obložencu, pred slovenskim sodnikom in slovenskim odvetnikom. Tretjega so obdolžili, da je na javni ulici kihnil, a pri tem ni vporabil žepnega robca in je nastala nevarnost, da ne bi razširil jetike, ako bi bil jetičen, seveda. Možnost je bila seveda tu in mož naj trpi zato, zakaj na jetiki že itak dovolj boleha naše pravosodje. Zopet četrtemu so očitali, da se je s svojo poročeno ženo preveč očitno izprehajal po drevoredu in pri tem pri ljudeh, ki ne vedo, da je oženjen, vzbujal sum, da se izprehaja s svojo ljubico. To dejstvo bi znalo buditi mo-

DIRKE.

Helbritter

»Kaj delaš tako žalosten obraz, moj dragi?«
»Pri zadnji dirki sem izgubil sto lir.«
»Pa čemu si pa dirjal; počasi bi bil šel.«

ralno pokvarjenost pri mladini, zato pa imajo patent le od vlade dovoljene knjige in kinematografi. Iz vsega tega je razvidno, da so odloki več nego vtemeljeni in boljše vtemeljitve treba ni.

Razen novosti, da nabirajo v Kalabriji prispevke za nov Volaričev spomenik v Kobaridu, ni nič novega, če izvzamemo dejstvo, da po naših prvih razredih znajo učenci že brati laško abecedo od zadaj in znajo tudi po laško že imenitno dvigniti palec desne roke. Pravijo, da je o tem posebna deputacija poročala vladi, ki je obljubila Slovencem, če bodo pridni in ubogljivi red Velike brce.

VIŠEK RAZTRESENOSTI.

»Častitam ti, sem čula, da si se poročila, s zdravnikom. Kaj ko se kaj razumeta?«

»Ah pusti me za božjo voljo! Na drugega ne misli, kakor na svoje bolnike. Celo na dan najine poroke, ko sva klečala pred altarjem in naju je župnik vprašal za »da« ali »ne«, se je sklonil k meni in zaprosil: »Helena, pokaži mi svoj jezik!«

V SOLI.

Učitelj: »Danes je 10. novembra; 10. novembra sta bila rojena dva slavna moža: Luter in Schiller.«

Nežika: »Sta bila dvojčka?«

CORPUS DELICTI.

Gospodinja: Ali ste imela večeraj kak obisk, Marija.

Kuharica: Samo moja teta Mina je bila pri meni.

Gospodinja: Recite svoji teti Mini, kadar pride, naj drugič ne pozabi svojega tobaka za čikanje v kuhinji na mizi.

Kako si se oženil, odgovor tu imaš!

Če tepec so zveč,
naj lažč so ne,
če tak si, kot v Čuku
naslikal si se.

Pa lepe si izbiral,
ko sam si tak gid;
pa bil bi počakal,
bi vzela te smrt.

Če bil si prevaran,
kaj drugim to mar;
bi sebe premagal,
vlovil se nikdar.

Ob cestah ograja
če barvo zgubi,
tedaj si pa z drugo
jo nadomesti.

Vsak kdor pa je trezen
in pameten bil,
gotovo ob njej se
ne bode slonil.

Prevaranih žensk je
še večje število,
po mestih, vasch
jih najdeš obilo.

Vsak kadar se ženi
je vljuden, bogat,
potem pa je hujši
kot zlodej rogat.

Če vzame bogato,
ji doto zapravi,
jo včasih pretepe
po hrbtu, po glavi.

Če vzame pa ubogo,
jo služiti' podi,
da lažje za drugo
z očmi poškili.

Bi več govorila,
pa naj bo dovolj;
srce si shladila
bom drugič še bolj.

PRIDEN FANTICEK.

Učitelj: »Tonček, ako bi ti stopil nehote komu na kurjo oko, kaj bi napravil?«

Tonček: »Bi mu dejal, naj mi oprost.«

Učitelj: »Dobro! In kaj bi storil, ako bi ti gospod dal 10 centesimov?«

Tonček: »Tedaj bi mu naglo stopil tudi na drugo nogo, ter bi ga prošil, naj mi oprost.«

Širite „Čuka“.

Nauk samomorilcem.

(Potne beležke).

Kdor je svojega življenja sit, naj se pripelje z večernim vlakom v Trnovo-Dornegg, Ternovo-Torrenovo do Bisterza, kjer se nahajajo raznovrstne samomorilne naprave. Ako greš po cesti takoj od postaje, imaš prvo priliko poginiti in sicer lahko padeš brez skrbi preko ograje pred mostom. Smrt bi tu nastopila vsled preluknjane trebuha, iz katerega zgubiš čreva in zelodec. Ako si pa tako neroden in nesrečen, da se temu slučajno izogneš, in da kornikaš dalje in da le malo preveč štorkljasi z nogami, tedaj se prav gotovo zvrne nate cela gora hlodov, ki te tankaj čakajo. In ako bi ti tudi ta slučaj ne bil milosten in ugoden tvoji usodi, tedaj hodi kar »korajžno« naprej in bodi gotov, da najdeš gotovo smrt v blatu, ki ima obliko vesoljnega potopa. Tam prav gotovo utoneš, ali pa se v njem zadušiš. Kdor pa simpatizira s smrtjo zastrupljenja, naj nadaljuje svojo pot do Rožne ulice. Tu ima na razpolago kupe tako zvanih *Stinkbombe*. Kar stopi nanjo pa boš videl, da to proizvaja tako imeniten — smrdeči plin — in fant, takoj bo po tebi! Ako je potnik doma nad Postojno in da bi ga svoji hoteli prepeljati domov, naj to stori potom Bistriške »Corriere«, ker mu bo vsaj zvonilo s kozarci v vsaki gostilni, kjer se ta veljavna »vagon« premetava in ustavlja. Nikakor pa ni svetovati, da se ga popelje čez Postojno. Tam mu gotovo mrtvaški zvon ne bo delal časti. Je pač tudi tankaj nesreča v sreči. Postojenci so pač dobili zvonove in ko je prvi občan napravil to velikansko napako, da je umrl kar po svoji nerodnosti, mu je zvon še precej ošabno zvonil. Drugič pa je bil že bolj klaveru. Ne ve se natančno zakaj in tudi zgodovina ni še tega zabeležila. Gotovo je samo to, da so našli v vodnjaku neko žensko, ki se je nameravala okopati. Ne ve se pa, ali to po naključju, ali po nesreči. Zlobni ljudje na trgu zagotavljajo, da je bila vinjena, pijana in trknjena. Po tem dogodku se je kolar razkoračil in dejal: »Ne vem če buo zgon še tretjemu zgonil.« In glej pesjaka, umrl je takoj nato še tretji človek in ko mu je zvon zvonil — se je tudi sam ubil.

Ako si pa imel snolo, da se ti ni posrečilo ubiti se, ali zastrupiti s kishm vinom, in da se z Lucijevo »Corriere« vračas domov, tedaj pazi, da ne prežvecas in pozres voznega lisčka po srpenicah, kajti kontrolor, brez klobuka na glavi, ki napravlja zbirko zmečkanih listkov, te bo tako ostro pogledal, da omedliš, nakar ti bo Spacapan takoj na mandolin osmrtnico zabrenkal. Ako se vstaviš v Vipavi si vsaj gotov, da boš »zaštit«, ako ravno ne ubit. In to je tudi nekaj. Zgodil se ti, da te ustavi kak človek, ki bi se mislilo, da je orožnik, pa ni. Tu te povpraša, kdo si, kaj si, od kje si, od kje si prišel, kedar si prišel, kam boš šel in kedar, kako si prišel, z vlakom, avtomobilom, vozom ali peš. Koliko si star, oženjen ali ne, kje si se rodil, koliko ima let tvoj oče, ded, praded in pradedca praded, stare matere mož in koliko let ima mož stare matere in koliko otrok so vsi skupaj imeli ti ljudje, ženskega in moškega spola. Med tem pa pravi krivci in takovi žro klobase, počenko in popivajo v daljnih krajih. Več, dragi si-tež življenja, zadnjič je nekdo v Ajdovščini trčil ob 11. uri po noči z nosom v neki drog, pri tem pa je imel toliko srečo, da se mu je v glavi zabliskalo in je naenkrat vse zvezde videl. Tudi ta smrt ni napačna! Neki krčmar pa mi je v nedeljo pripovedoval, da je ob zadnjem naliwu neki človek pri Selu sredi travnika utonil. Ako ti gori navedeni podatki ne zadostujejo, tedaj se pelji s »Corriere« od sv. Lucije v Idrijo in nihče ti ne jamči življenja, ker te prav gotovo zmečkajo, kakor testo. Če pa prideš še na pol živ v Idrijo in tankaj ne najdeš prenočišča, tedaj segniš po noči na prostem.

Mogoča pa je nagla smrt tudi ljudem iz vseh krajev na drugi način. Samo pojdi obedovat ali večerjat v kak pompozni kraj, kjer boš ugledal na zidu velikanski napis: Grand hotel, restavracija, kavarna bilard, prenočišče i. t. d. Ko vstopiš, boš našel v kotu zamazano mizo s kakimi 10-timi luknjani in če pokrov odkriješ »ej »Marjanca«. Tam se potem najdejo lojeve juhe, popij dve črni cikoriji, in pojdi spat v elegantno sobo, ki nima ne okna ne niže, ne zrcala in konjsko plahto za odejo. Ko boš v jutro odšel, brškone bos, ker ponoči zginejo čevlji, ali pa če boš našel na mizi listek, na katerem najdeš svoj dolg — pri katerem padeš v omedlevico na rob matne stopnjice pa z Bogom ta svet. Pojdi na kolodvor, toda dve uri prej nego pride vlak, ako nima tri ure zamude. Nastavi se pred ograjo; srečen si, ako ni že tankaj do 15 oseb. Listki se oddajajo s tako sigurno počasnostjo, kakor bi potnike k svetemu Petru pošiljali. Če ti življenje ni drago, tedaj reci prav tihno in pohlevno: »Gospod, prosim Vas, požurite se malo, vlak že piška.« No, tedaj je s teboj, Amen na veke. Tako

bo nekdo skozi odprtino zahrulil, da ako nimaš močno zašitega srca, te zadene srčna kap. V vlaklu pa ti itak ni treba iskati prilike. Obrčan in osuvan si vsak hip. Ko pa na postajah hite potniki ven in notri, zažene v tebe kaka potujoča prodajalka jerbas ali kovčeg, ako ne more po drugi poti naglo na plan. Ako pa ti pade notes, svinčnik ali kak drug predmet na tla in ako se pripogneš, da bi ga pobral, tedaj je takoj pripravljen kak novodošli turist, ki ti s svojimi težkimi en centimeter debelimi okovanimi čevlji, stopi kar naravnost na vrat. Ako se mu

pri tem spodrsne, tedaj si gotov, da se zavali kakor je dolg in širok z vso svojo težo in »rukzkelnam« na tvoj šibek hrbet.

Če te pri tem ni še konec, izstopi tedaj na postaji, ki je tvoji cilj. Ugledal boš takoj izven postaje par desetletnih frkolinov, ki bodo zahtevali, da nesčejo tvoj kovčeg. Reci jim samo »arkovci ali pa zavodi jih in čutil boš kmalu na tvojih sencih, kako imenitno znajo ti paglavol meriti v tvojo glavo s kamenjem.

(Dajte prhodnjit, ce kaj vmes ne pride)

Kje je hribolazec!

Petranov Miha je oblekel dokolenke, obul okovane škornje in se podal na gore; hotel je hribolaziti. Šmentana reč, kako je pa to nerodno. Komaj je dospel par kilometrov daleč, je skopil k restavraciji »Triglav« in zahteval vrček piva. Ko je prišla natakarica, hribolazca že več ni bilo. Kam je izginil? Ali se je povzpел na Triglav, ali jo je popihal domov, če ne tči kje v senči. Vse je mogoče. Poiščite ga. Če ga dobite in pošljete 3 L., dobite po pošti knjigo: POLJUB, spisala Karolina Svetla.

Filozofija gospoda Nemanica.

(Kako se pride do denarja)
Pesnik Tennyson je prijel za komadič papirja in napisal nanj poczijo, katera je veljala takoj 65.000 dolarjev. To je genij!

Vanderbilt na enak papir napiše par vrst in ta papir ima takoj vrednost petih milijonov. To je kapital.

Ameriška vlada vzame eno ončo in pol zlata, pritisne nanj svojega orla pa pravi: evo komad dvajsetih dolarjev. To je denar!

Jugoslovanska vlada napiše

ravno tak papir in dobi zanj 300.000 dinarjev. To je diplomacija!

Mehanik spremeni iz komada jekla za 20 lir v kolesce z ure vrednosti 5000 lir. To je sposobnost!

Trgovec zamore prodajni predmet, ki stane samo eno lir, za pet lir. To je verižništvo! Gospa bi lahko kupila klobuk za 40 lir, a si ga kupi za 100 lir. To je bedarija!

Bankir napiše plačilno ukogo za 800.000 lir, pa nobene ne izplača. To je nesramnost!

Delavec nosi cel dan malto za 15 lir. To je izmozganje.

Jaz postopam že 3 leta brez dela po mestnem tlaku. To je mlizerija brez cvenka!

STRASLJIVO.

Bankirjeva hči svojemu bodočemu ženinu: »Pa prav resnici nimaš nikakoga denarja?«

»Prisegam, da ne!«

»Pazi se znaš, in povej mi mojemu papa polagoma, kajti on bi zamogel vsled tega izvenrednega presenečenja celo umreti.«

Med lovci.

„Slišal sem, da je tvoja žena nevarno obolela?“
 „Obbolela je res, toda nevarna je samo tedaj, kadar je zdrava.“

„Vse ne rata“

Kot za stavco solnce poče,
 Vročo žarke dol upira;
 Jaka svete strele meče
 Tožno se na vas ozira.

Dol pri društvu klapa pojč,
 Tam zabava se razvija;
 Vsak raduje se po svoje,
 On z badilom tu se vbija!

Sit, prešit je že kopanja,
 Saj to delo nič ne nese.
 Jezno šapo v tla zaganja,
 Da se zemlja rahlo tresce.

Dvakrat, trikrat še zamahne,
 Pa po klancu odleti...
 Le tedaj se prav oddahne,
 Ko do društva prihiti.

„Jakal babinik ti presnetil!
 Kod pohajaš ves ta čas!
 Pridi sem, pomagaj peti
 Kavno prav nam manjka banil.“

Klapa Jako tak pozdravi,
 Brez poklona, brez manir,
 On pa so za mizo spravi,
 Kje več misli na kriompir!

Pač pozabil je, resnično
 Na dolžnosti svete svojo!
 Kaj mu mar za ženo miče
 Da le on je dobre volje!

Pridno glažo toči, prazni,
 Mislil: mislo se pomudim;
 A za stvarno zbori razni
 Se vrstijo drug za drugim.

Bilo kasno je ponoči,
 Ko do doma p'jan prileze...
 Tu mu žena solze toči,
 Vse želena je od jezce.

„Strah te bodil sram in špotle
 Jezne žena mu zakliče:
 „Naj bo o'le zadnji bot,
 Da greš med one nemaniče!“

„Orko dne! — rad bi vedel,
 Kdo tu je gospodar!“
 Se zgovoril ni, ko padel
 Prvi je po njem udar!

Vsaki drug bi zdaj odskočil,
 On pa trdi je, kot 'z lesa...
 Da to babo je poročil
 Oh! prav bridko se kesal!

Škoda za besedo.

Bila sta dva brata. Enemu se je posrečilo v vojnem času obogatiti in ničesar mu ni manjkalo. Drugi pa je bil siromak, krojač, ki je imel veliko družino in majhne dohodke. Pri teh okoliščinah se ni mogel lepo oblačiti in včasih je šel po ulici naravnost razcapan. Brata je bilo sram, da hodi krojač tako neusmiljeno razcapan, ter sta je veelej ozmerjal in mu dal kako malenkost, kadar ga je srečal. Neko nedeljo je opazil bogati brat krojača v cerkvi s tako razcapanimi hlačami, tako, da mu je celo srajca iz njih kukala.

„Sramuj se, krojač si in prihajaš tak v cerkev.“

„O ne, motiš se,“ mu je odgovoril ta, „tak odhajam tudi iz cerkve in grem še dalje po cesti domov. Kaj hočeš, zaslužka je malo in še tisti je plačan z enako razcapanimi lirami kakor so moje hlače. Za krpanje pa nič ne dohim.“

„Je prav,“ pravi bogati brat, „tu imaš dvajset lir, a zagotoviti mi moraš, da prideš danes osem dni v cerkev tak kot se spodobi.“

„Obljubim,“ odgovori brat in odide domov.

»Prihodnjo nedeljo pride krojač res da z zakrpanimi hlačami, a je imel na sebi jopič, ki je bil od zdolaj navzgor neusmiljeno prekran in so mu komolci iz rokavov gledali.

Jezon ga brat posvari, kako se predrzne s tako izzivalnim jopičem priti v cerkev, ko mu je vendar dal dvajset lir za krpanje, nakar mu ta odgovori: »Dragi ameriški bratec, saj si mi vendar dal dvajset lir za krpanje hlače in to sem tudi storil z desetimi lirami. Bankovec drugih desetih lir pa je bil precej razcapan vsled česar sem mogel tudi njega »zašlikati«, ki pa še ni »zh. Moja krivda pa ni, ako se mi je v tem času tudi jopič pohabil.«

BRAVO!

Nekdo nam je poslal gradivo s sledečim pisemcem.

Un poko kuá zablodu,
 Piú bel nardit no pošo;
 Če non sará po godu,
 Meté vae skup in košol
 Čisto po odredbi prefektov.
 Bravo!

V spomini.

V Vrtojbi je možiček,
 štultran in preguan,
 zabit pa kot voliček,
 po celi vasi znan

Stavbenik po poklicu,
 slavi on vsepovsod,
 ker stavbo je sezidal,
 postavil strelcovod.

Ga družba ne zanima,
 le plus in alfa, beta,
 Ker suša njemu večja,
 v prihodnje se obeta

Ko dan se k noči pagne,
 pokaže se nalašč,
 če dvojno solnce sije,
 ognre dežni plašč.

Bicikelj v roke vzame,
 ter nanjga vsede se,
 in bliskoma izgine,
 tam blizu mirenske.

Širite čuka na palčci.

HUDOBNO

»Pomislite. Danes sem šla v slaščičarno in sem naročila kos šarklja. Ko sem ga ugriznila, se mi je zob čez sredo prelomil. All ni to strašno. Tega človeka bom tožila.«

»Kaj? Pustite ga; raj tudi zobozdravniki niso krivi, če vajo tako slab materijal.«

Iz Velikega polja.

Lan' je lučno blo,
 ko vdobil sem Coklo,
 letos je drugače;
 ko mi je vzela hlače.

Se ni minul Martin,
 sem revež akoraj gin,
 ob letu vse je to,
 ko daje mi z metlo.

Oh grenka je pokora,
 ko tulá haba ti,
 te čuje Čuk in Sova,
 ob pozni polnoči.

Če glavobol imaš,
 že lahko mir mi daš,
 nikar metle ne suči
 krtačit k njo ne pči.

KESANJE.

»To si sedaj ti, moj mož, je dejala neka žena svojemu soprogju. Zvečer letiš v gostilno, če ne morem izhajati z denarjem, zabavljaš; če počem imeti novo obleko, postaneš surov. Kot ženin pa si mi vse obljubil, od same ljubezni si me hotel požreti.«

»Res, odvrne mož, »hotel sem te požreti, a te nisem mogel.«

Male porcije ali: Ona že vé.

Gost: Jaz bi rad kaj jedel. Kaj pa imaste?

Natakanica: Pečeno pško, svinjsko gjuš, telečje pečenko, nadevana jetra...

Gost: Vse to bo pa preveč.

Natakanica: Mishm, da ne, gospod. Le poskusite.

VZROK.

Zdravnik: Vi ste nepoboljšljiv, gospod baron. Tri zrezki s krompirjem ste pojedli; gotovo ste si čisto pokvarili želodec.

Baron: Neumnost. Zdaj bodo zopet zrezki krivi moje boleznj, Meni je bilo že poprej slabo.

PISMO.

Curiosissima Franciška!

Perché sei kozzi lontana di me. Se saresti kvì, ijo ti do šubito un bačio sulla boča. Perché sei andata in Skofja Loka in Convento. Sei già diventata monaca? Io ho paura. Poi non ti posso più vedere. Vien domènika sul m. Nero Dito. Ti dirò molte belle cose e faremo anche qualche d'altra čakarda.

Tvo Frančeško.

Opomba. Žal, da sem to pismo našel, ko sem šel v četrtek na izlet proti Podbrdu. Edino Čuk je videl, ko sem je čital. Francka vse eno rečem, da dokler zna slovenščino, naj piše v slovenščini.

VSE JE NOTER.

»Čujte, natakár, zdí se mi, da v golašu, ki ste mi ga prinesli, nekaj manjka?«

»Nemogoče«, se brani natakár. »Vse je v njem, kar smo že našli v kuhinji.«

MALE PORCIJE.

Natakár: Telečje pečenko bi vam prav posebno priporočal, gospod.

Gost: Prav kaj malega bi rad jedel, toliko, da ne grem s praznim želodcem v posteljo.

Natakár: O, potem pa vzemite pred pečenko še porcijo rib, da bo zadostovalo.

Pismo vojakov.

IZ BOLOGNE.

Kaj ste pozabili na nas tovariši in tovarišice, da nič ne pišete? Pošljamo pozdrave: Tonče Brič, Solkan; Makuc Mirkoslav, Standrež; Uršič Jožef, Mlinsko pri Kobatidu; Klanjšček Jožef, Sošol Franc, Pevma; Komavli Bruno, Pevma; Besednjak Jožef, Gojačevo; Zajec Franc, Renče; Mozetič Miroslav, Renče; Uršič Ivan, Tolmin; Krševan Karol, Trst; Furlan Angel, Gabrovec pri Proseku; Maslo Miha pri Postojni; Ipavec Franc, Dobravlje; Erzetič Anton, Solkan.

POZDRAV OD SLOVENSКИH FANTOV IZ TIROL.

Slovenski hribolazci 6. polka pošljajo sične pozdrave vsem domačim, starišem, bratom in sestram, fantom in dekletom.

Tak je naš vojaški stan:
Makaroni, pašta vsaki dan.
Le košček je mesa vmes,
A lupki nam je do ušes.
Ko po cest marširamo,
Dolge marše delamo.
Nemške frajle mim gredé

Pa na vojaka se nobena ne ozre.
Bizjak Leopold, Franc Mlakar,
Drole Franc iz Podbrda; Beguš Franc,
Janez Kikelj iz Stržišča, Mátévž Trpin.

IZ FIRENCE.

Fantje od rudečega križa 6. platininske stotnije pošljamo pozdrave starišem, sestram in punčkam. Se

jim lepo zahvalimo, ker nam tako malo pišejo, in še to, kar nam napišejo, polovico po italijansko. Hvala punce!

Leban Vencel, iz Stržišča; Kovač Franc, iz Znojil; Pirih Peter, iz Cerčna; Jürg Janez iz Ušnika; Stanič Janez iz Ajbe; Rosič Jožef iz Logji; Kravanja Andrej iz Soče; Rakušček Jožef iz Srpenice; Pon Anton iz Srpenice; Sedmak Rudolf iz Sv. Križa; Košuta Alojz iz Gorice; Kolenc Viktor iz Idrije; Cenčič Lojze iz Nabrežine.

Pravijo.

Pravijo, da se fantje v Knežaku na Krasu zelo jezijo na Čuka, ker jih nikoli ne obišče. Upamo, da jim Čuk kmalu izpolni njih željo.

Pravijo, da je v Podmelcu letos zelo slabo sadje obrodilo, zato bo majhen dobiček pir žganjekuhi.

Pravijo, da imajo finančne straže na Grahovem en poseben mučniški hram za krivično pretepanje poštenih ljudi.

Pravijo Sežanci, da niso sežanski gospodje za nedeljo zato nobene godbe naročili, ker so se bali, da bi jim godci vso polento in arniko ne poržli. Gospodje že dobro vedo, da ima vsak godec dober gobec.

Pravijo v Budanjah, da ni bil zadnji dopisnik dovolj poučen, ker je pisal, da pravijo da nima društvo kradovičev in uzmovičev še društvenega doma, ker tam pravijo, da ga že ima, seveda ne v Budanjah, ampak v Borštu. Tam je tudi društveni dom kazinarjev. Čuk je že z velikega hrasta to sam videl.

Pravijo, da so imeli v Dolenjah pri Ajdovščini neko nedeljo ohcet brez žepina in brez neveste; je bila nad vse imenitna.

Pravijo, da ustanovitelj našega društva »Ojstrivrh« v Dolenjah bo dal slovo dosedanjemu življenju in se bo živ pokopal na veke amen.

Pravijo, da je neki fant iz Kutov ja, ko ponosen, ker je postal stotnik čr, njih srajc.

Pravijo nekje pri Trstu, da

»Neki frajli ni za modo,

FIGO kaže gledališču....

Ona črpa svojo vedo

Z lonca kave na ognjišču.

Istotako pravijo še, da

»Ne samo rad' bistré glave

Janko šteje lepe uspehe;

Dvignil slavno s'je v višave,

Ker cerkvene vleče mehle.

Pravijo, da nekatere Temniške ženske in tudi moški niso izključeni, da si radi brusijo jezike s takimi neravnimi laznjivimi govoricami in se s takimi tudi v druge vaši atekajo. Svetujemo pa dotičnemu osobju, naj raj svoje jezičke za zobmi drži, ako ne se jim lahko sedaj v zimskem času toplíce nakážejo. Čuk naj na to malo pazi.

Pravijo, da so v Sromljah na Martinovo nedeljo, veliko popivali in tudi fanti so bili veseli, ko so vsak pri sebi svojo devojko imeli.

Pravijo, da v brežiški okolici je mnogo vina, ter se jih zato veliko na ženitev pripravlja. Čuk, pa naj nato pazi, da ne bodo fantje preveč pijati, pri čem pa v bolnico se treznit hoditi.

Pravijo, da nekdanj so v Brežicah skakali nemški petelini, sedaj pa skačejo slovenski. Po noči ko ti prepevajo, skačejo tudi po napisih od nekaterih brežiških nemčurjev. Čuk naj nato malo pazi in naj zapoje, da Brežice so slovenske.

Pravijo, da so se zadloškim fantom že otajali ventilčki, ker ne hodijo več pod zamrežena okna. Gospodična iz Spodnje Idrije ki dosti ve o zamreženih ventilčkih, naj pazi, da ne zamreznjej kak ventilček....

„On“ in „Ona“ na ženitovanjskem potovanju.

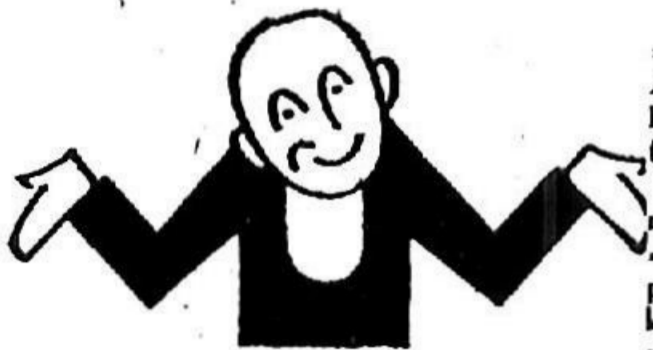
On: Danes bi rad kaj jedel, kar nimam vse dni.
Ona: Škoda, če ne bi ti telečji jezik nametovala.

Čukov Koledar

izide v začetku decembra. Cena L. 3.20. Salve smeha! Židana volja! - Vsakdo naj se naroči na Čukov Koledar s tem, da dopišlje L. 3.20 na „Čuka na pal'ci“ v Gorici.

Knjige „Goriške Matice“ so dotiskane. Gg. poverjenikegoriškeokolicelice prosimo, da knjige odvezamejo osebno v tiskarni. Gg. poverjeniki iz oddaljenih krajev dobe knjige potom avtomobilov ali železnice, kakor pač so želeli. S knjigami dobe obenem tudi nabiralne pole ter prosimo, da nabirajo ob razdeljevanju letošnjih knjig naročnike za leto 1925. Tudi za leto 1925 izda „Goriška Matica“ 4 lepe knjige. Naročnina za vse štiri knjige bo znašala le 5 L. Letošnje knjige bodo vsekakor ugajale naročnikom. Saj je sam Fr. Finžgarjev molitvenik vreden 4. — L. Na delo za razširjenje knjig „Goriške Matice“

Uprava „Goriške Matice“.

Pravijo.

Pravijo, da so imeli v St. Petru na Krasu slavnostno ustopno pojedino v novem s spihanim, alabim kruhom sezidanem kurniku. Povabljeni so bili iz vseh štirih strani sveta. Jedli in pili so najfinejše zemске dobrine. Po pojedini seveda tudi »bale«. Bučno se je oglasila harmonika; »delali« so na vso »apo. Pari so stopicali, ker valed masega prostora niso mogli drugači. Skripali pa so pod njimi mali parketi. Gospodar se je baje tudi parkrat izpodrnil, ker ne zna še prav dobro hoditi po njih. Ta hrup in škripanje je privabilo tudi Čuka bližje, ki je opazil, da se vrte na »balu« tudi črne postavice.

Pravijo, da v Kojakem, kar je slabega, gre vse k dobremu napredku. Le edinstvo jim še ni prišla v vas. Zenitov vanjski odbor iz Njivic pravi, da če hočejo priti v Kojakem do edinstva, jo morajo naročiti v Trstu.

Pravijo, da na Njivicah se je ustanovila muzikalični krožek, ki prekaša vse briške »muzike«. Vaje ima skoro vsaki večer po cesti gor in dol...

Pravijo, da kopriška dekleta ne znajo več slovenski peti. V nedeljo dne 4. t. m., ko so se vozili v avtomobilu v Štanjel, so to dokazale. Sofer je rekel: Koša že proprio mate kvele kraške ragace!

Pravijo, da nekatera dekleta iz Laze tako pravijo: Dekleta, ki za Čuka niso, tudi za »fante« niso. Dekle, ki boše fanta dobit, mora poprej v »Čuka« prit.

Pravijo, da posnemajo Rojančanke Barkovljanke in da so zabile v eno dvanajstih murv mogočen »evek«, ki je baje cilj vseh njih večernih izpredov.

Pravijo, da imajo Rojančanke sedaj rajši Čuka na palci, kakor »biondin, rožmarin in tesora«. Ampak vseeno rajše vidijo šop na črnih kapah.

Pravijo, da ima nekdo (ne ve se, ali možki ali ženska) »šaldu fišo« z »Ruojanskami kampjuni ud elegance«.

Pravijo, da se ho v Lomu Čuk oženil, tralala in da bo Sova vzela za »svo, hospasa! — Sova je priletela z ruga in je rekla, da je prišla starše obiskovat. Pa ni res, je prišla le Čuka pričakovat. Čuk prifrlel zgodaj je, ko je bila tema že. Sova ni prav nič prava, katera tičca je nocej za njim jo »bala. Celi dan sta čukala, se sama v »bali sukala. Zvečer že skoro sred noči, ko drugih tiče več zunaj ni, spet Čuk na sever je odšel. Peljala ga je Sova do vasi, da se revež ne zgubi h taki drugi tičici. Res je Čuk iz Loma šel, pa še tist večer je drugi pel. Pravijo, da Sova se bo obrnila in bo Čuka v ..... cebnila.

Pravijo v Knežaku, da bo odvetnik Kartalun poročil Sergulo egiptovske pisme.

Pravijo v Otoku pri Postojni, da se je načelnik zelo dobro izkazal pri odhodnici; vsi se ga lepo spominjajo, dekleta najbolj.

Pravijo, da je zadel na Slapu nekoga iz Senožec »potresni sunek«, ravno ko je poslušal pevsko vajo.

Pravijo da se bodo nove dirke z »motorji« vršile čez Kacul mimo av. Andreja in postojnskega konjača, da kak »motor« zopet ne prileti v kanton ali telegrafično »štango«.

Pravijo, da na Srpenici se je ustanovilo godbeno Piskovno društvo »Ponouca«, za pišakača je Meh, in potiskača pa Miklavž. Za predsednika je izvoljena Liza. Saj je zadosti velika in široka, meri pet čevljev in stara tudi zadosti. Ima štiri križe na hrbtu.

Pravijo, da na Srpenici bo razpisana premija za »dolgoroke«, ki po celem polju segajo po tujem zelju.

Pravijo, da bo »špurmanska afera« na Slapu pri Vipavi, postala kmalu svetovnoznana kakor Sherlock Holmesovi doživljaji. Zaradi te afece je že tekla ženska kri. Nadaljujejo se razna zanimiva odkritja. O nadaljnjih aenzacijah bo poročal »Čuk na palci«.

Pravijo na Slapu, da se je ob priliki zadnje poroke marikateri babnici kosilo »prikuhalo«. To pa radi tega, ker je cerkovnik zaklenil vrata cerkve, da niso mogle domov. Pametno! Drugič še tako!

Pravijo, da se sezona zakotnih plesov na Slapu uspešno nadaljuje. Služi obenem tudi kot plezna šola. Mladci pupke so zelo navdušene za to šolo. Za red skrbijo gg. »Raztrgani Pulplati«.

Pravijo, da Loško »Kmetško izobraževalno društvo« spi spanje Kralja Matjaža, in bo spalo dokler ne bo golobradcem brada zranila.

Pravijo v Grobiščah, da so gospodične priredile ples, na katerega je bilo povabljenih okrog 50 fantov iz osrednjih vasi. Breščale ste dve stari harmoniki. Za dobrodelnost so bile odlikovane voditeljice plesa od domačih fantov: s hladnimi in gorkimi...

LOGIKA.

DAMA Kako pride do tega, da ste v predsobi hoteli poljubiti mojo ličer.

BARON. To pride od tega, ker sem pozabil obesiti žepno ruto čez ključavnico.

Pravijo, da se Rozentalci (oziroma) Rozentalke poprašujejo, zakaj ne pride več Čuk na štrango. Jaz vam pa svetujem in vas prosim, da si pri vsaki hiši pripravite denar za en Čukov koledar. Saj Čuk te ne bo pojel, ako ga boš imel. Potem se bom vsakemu posebej zahvalil, in vam bom želel kratko spanje, pa dolgo ščipanje.

Pravijo, da je Lomski Režjan ves v zlatu okovan. Ta maše ne zamudi, ker je v bližini ropotavka in ga vedno zbudi.

Pravijo v Renčah, da je velika kriza za moške obleke, ker so začele zale gospodične vanjo lezti.

Pravijo, da kadar pride Čuk v Rozental, naj si natakne kanočal, da se nas ne bo bal, ker Rozentalci so fejš ljudje in se tudi Čuka ne boje.

Pravijo Rozentalci, da pust se bliža, in so že sedaj veseli, ker bodo o puštu noreli.

Pravijo, da je tisti, ki je »namalala« Rozentalce oziroma Rozentalke v Čuku, »stodero«.

Pravijo na Razdrtem, da se ustanovljajo novi zavodi po vzgledu banke de Romano. Da ni še prišlo do večjih uspehov, je baje krivo dejstvo, da je kloštrska posredovalnica prejšnjega falirala.

Pravijo na Vrhavčah, da oni falotje, ki so napadli Janeza Lehan iz Cvetre, za bodo najbrže rabili denar za nakup ricinovega olja.

Pravijo, da so dekleta na Dol-Otlici postale zelo žalostne, ker vsi »ta mladi fantje« so odšli v Nemško Avstrijo. Stari strici pa ne marajo zanje.

Pravijo, da se v Dobravljah vsi vdovci in stari fantje poročijo. Dovles pozor! Pogoji so sledeči: če ni stari čez 60 let ne pride niti vpoštev, če ni škrbasta tudi ne, če ne kašlja in nima dobro namazanega jezika še manj. Z eno besedo, more biti karikatura pasve zarjavle device.

Pravijo, da se dobravski meščanji, svetovnega slovesa, prepričajo, kje naj bi se zidala nova borza. Nekateri pravijo, naj se sezida na dobravski »koršiš«, drugi pravijo, naj se zida v »školovci« in tretji, hudomušnczi, trde, naj se napravi tako, da bi skozi zadnja vrata šla krava s kupcem, s polno možnjo, noter, akoži prednja pa kupec brez krave in možnje ven; tako bi posnemali Francoze in bi dobravska borza konkurirala z Monte Carlom. O Sv. Nikoli Ti bom dragi Čuk poročal, kaj se zgodi, če se zgoraj načrt uresniči.

Pravijo, da ima neka baba v Kačičah ob cesti tako dolg jezik kakor je čas dolg od Božiča do pusta.

Pravijo, da v Rozentalu so scatrice tri: ta starbo že omenim ne, ker ona ni zame; ta mlajša je pa sam »sludič«, nje po nosu gre »baronič«; ta srednja je pa »lejat« dekle, ni za kmeta, in ne zame.

Pravijo, da so Rozentalke pele, da se Čuka ne boje. Kaj se ga bodo bale. Saj Čuk nobene vzame ne, ampak gorje ji, ako pride Čuk do nje.

Pravijo, da nameravajo v Rodiku speljati vodo tudi v obč. pisarno, da bi za vsak slučaj nadomestovala tudi za »špricera«.

Pravijo, da je »gospod grajaki« pobral vse polhove škrinjice po lozi; a Jože pobira kože, da nadomestita prepoceni dana drva »orhovškemu« kraševcu.

Pravijo po Ljubljani, da treba »Lj. poklicne gasilce« pol ure prej »poklicati« — predno se odzovejo — in ko se odzovejo (ogrenj med tem men, da že poncha) jo čele »odjadrajo« (če je dost »lufta« akoz Stari trg, na pogorišče — »politiko« gasit!

Pravijo, da je »Požarjev« Jože 10.000 SHS kron manj vreden človek, otkar je »Bučari« na Poljanah tri Purane al Purmane »fientale«.

Pravijo, da pred enim mesecem je odpotovalo precej možakov iz Trebič v Ameriko. Ti pa že tolko denarja pošiljajo svojim ženam, da gredo vase, ko nedeljo v gostilno, pokličejo pol litra vinca, pa jim jezik bolj teče. Pride natak, in naroče ga še pol, aha, sedaj pa začnejo peti in plesati. Tako so žalostne po svojih možeh, da se ga nekateri prav pošteno nasrkajo. Kaj za to! Saj dobri možje pošljejo druge dolarje iz Amerike. — Čuk to ve.

Pravijo, da Kneža zadnje čase kulturno vido napreduje; od prejšnjega rodu pozabljen jubilej zadnjega pretepa je mladi rod nad vse svečano praznoval; slavnostnega razpoloženja ni prav nič motila zavest, da so bili ob štiridesetletnici pretepa — tepeni.

Pravijo, da nameravajo Knežani, o pogumljeni po nedeljskem vspelu — povabiti iz Albanije kakega kulturnega prvaka; kole znajo sicer že sami sukati — pa vendar...

Pravijo, da je postal Smitov generalissimus Knežkih patriotov; zavornice, ki jih je junaško držal so ga za to mesto izvrstno vsposobile.

Pravijo podgorska dekleta, da se ne bo nobena možila na Laško, ker se nobeni ne dopade cvrta čebula namesto kofeta za »froštike«. Ena, ki je to poskusila, je ušla in pritekla spet k mami.

Pravijo fantje podgorski, da so pripravljene »držati bale za smenaj Sv. Jušta, ako bi jih županstvo nagradilo s 500 lirami. Tako pa »neč«.

Pravijo, da se je v Komnu te dni zgodila enemu luksu avtu velika nesreča: Zračno črevo pri kolezu je popčilo in tako je kolo ostalo prazno.

Pravijo, da se bomo tudi letos lahko s čolnom akoži Brinje vozili po sredi ceste.

Pravijo na Opčinah: Ako s kriba dol jo zavalis, V Barkoli na obrežju sigurno jo vdobiš.

Dehela je kot briški sod. No, Čuk, le hitro sem po njo. drugače kakšen drug vzela jo bo. Na glavo cilinder si postavi o Čuk predragi, le dobro se predstavi.

Ker ona je najlepši cvet vseh openskih deklet...

Pravijo

Pravijo, da koncinski fantje letnika 1902, so bili v takih krajih pri vojakih, kjer so jedli surove makarone, in da so zato tudi oni popolnoma posuroveli.

Pravijo, da nad Vrtovinom v vasi Rebki dekleta že v pondeljek težko pričakujejo nedelje, da se bodo vrtele in ukale pri škripanju harmonike. Fantov pride mnogo od vseh strani, a še vedno sta pravila od nikoder.

Pravijo, da nekatera lomaka dekleta hodijo rade k sv. maši ker mislijo, da če vrže fant pesek v cerkvi nanjo, da jo tudi rad ima. Čuk pa ve, da ni tako, in se jim smeje. Če fantje pesek na dekleta v cerkvi mečejo, bi bilo najbolje, da gredo v hlev in ne v cerkev.

Pravijo, da so šmarake pupce naročile iz Pariza tri vagonc raznega blaga za zdajšanje kratkih kilt. Šmarake »mojstke« bodo imle obilo zasluzka.

Pravijo, da se je šmarakim mamincam na dan zadnje »ohcete« jočmenček primudil, ker so gledale lepo nevesto in zaloga ženina.

Pravijo, da so šle »orliško fraple« na Martinovo nedeljo zato k »ofnu«, da so pokazale nova krila. Ker so imle spodnje kikeljce »poštirkane«, »smele« so po cerkvi, kakor bi vrane v koruzo letele.

Pravijo v Sežani, da »stric pod kostonjje ima na »virtu« vse Krištovec.

Pravijo, da nekateri sežanaki gospiče hodijo zato na kor, da se med mašo pogovarjajo o »fantih z juga« ter čitajo zaljubljena pisma. »Čuk na palci« svetuje sežanckemu organistu, naj jih potegne za ušesa.

Pravijo, da je pri Nemcih prepir radi onih 99 luknjastih »škrpetov« utihnil. Hvala Bogu, sicer bi prišlo do kakih tožb in melanja ljudi iz hiš.

Pravijo, da se iz Nemcev pri Gorici klepetulja poroči. Obilo ji sreče in božjega blagoslova.

Pravijo v bukovski občini, da prodajajo tuj jezik otrokom po 3 lire, svoj materini pa mečajo psom, da bodo sedaj psi govorili, in ljudje lajali.

Pravijo, da bodo iz Predjame v Gaičerevec predjamska frizerka v kozici lase transportirala, zato se pa Predjamci že naprej bojijo, ko bodo to videli, da ne počijo od sruha.

Pravijo v Slavini, da so bili štirje mladeniči zelo netrgovski, da so se prodali samo za dva litra vina, medtem ko se je Judež škarijot prodal vsaj za 30 srebrnikov. Menda blago pač ni bilo več vredno. Pika.

Pravijo, da ustanovijo sedajni predstavitelji občine St. Peter praroplovno družbo. Proga bo segala od vaškega pokopališča pa do hiše Uršuli nove in pa desno do grgišča. Kdor misli vstopiti v to akcijsko družbo, naj se požuri, ker se bo jako dobro obratovalo. Zaradi tega se bo tudi proga podaljšala na Pulver-Palude.

Pravijo v Postojni in se tidi, da nekdo, ki mu veterja v družbi smrdi, izgublja v nesreči ovite lase. Pred kratkim je bilo jih še trideset štet, a pustil je dva v sredi S'nožec. Neke deklica mu jih je zruvala, ko z njim se je ljubko smejala. Oj ljubbi, uljudni, dohrotni, kamisar, varuj ga, ne pusti jih izdreti nikar!

Pravijo v Postojni, da ho dobil nekdo v šoli »patente«, da bo poleg papirja prodajal tudi kruh, zelje, suhe hruške, klobase, mirtvaške rakve, lopate, hrampe, verige, kurenke, sita, račeta in žličnike. Ubogi Pikel, drugi in Ribničan Urban!

Nesrečen.

Gospa: Vi ste gotovo najsmrečnejši človek na svetu.

Mikoš: Res; le v ljubezni sem nesrečen že od svoje mladosti.

Gospa: Kako je to?

Mikoš: Moje prvo dekle je odšlo v samostan, moje drugo je umrlo pred poroko, tretje je pa moja žena.

Pravijo pred »Tiho dolino«, da skupina atrolec v tarčo še mog ne zna razkorčiti. Nekateri imajo za centrum zelje, ograjo in kmalu že kakšen prt. Edim strelec, ki zasluži nagrado, je Mica, ki na prvo pomeho »pogrunta« centrum. To je možke tako osramotilo in zmešalo, da so pozabili celo liter vina plačati. Pa tudi pika za enkrat.

Pravijo istotam, da je Luči obljubil, da kadar gre zopet po šmreke na Jerinov hrib, da bo šel s črno kapo, da se ga bodo tudi šmreke bale ne šamo Slavenci, kadar ima šerbišjo po vaši.

Pravijo, da sta Mijavkovič in iz Jugoslavije ubegli mesar pristgla v Tistu fašistom večno zvestobo, zato, da bi ju ne poslali nazaj v Jugoslavijo na odgovor njunih težkih grehov.

Pravijo v Postojni, da je beki »galletto« lovil dve leti piške po Postojni brezuspešno. Doživel je samo razočaranja, vsled česar se je zatekel v »Tiho dolino«, kjer je pa zadobil — srčne rane — ki mu spati ne puste.

Pravijo, da se bode na Ustju vršila dnec 25. novemb. dražba not bivšega cerkvenega zbora.

Pravijo, da se bode na Uhanjah otvorila s letom 1924 poštna centrala vipavske doline. Uradni jezik bode »kitajski«.

Pravijo v Sempetru, da so bila na Martinovem plesu zastopana vsa dekleta kratko — prozorno — lahkokrila iz vsch delov tega »Malega Pariza«.

Pravijo da so v nedeljo dne 11. nov. šempolajska dekleta tako plesala, da so bosonoge domov prišle. Svirala je godba: Basmuzik iz Nahrčine, Harmonična-mossa iz Barkevelj in Harmonična-tralalala iz Praprota.

Pravijo, da bo nekatera studentske fante in može hudič vzela zato, ker vsako nedeljo in praznik osfajajo med sv. mašo zunaj na pokopališču. Tam so pokriti, neumnosti uganjajo in kačijo. Hudič jih ima že toliko na volčji koži zapisanih, da je moral dati drugo ustrojiti, da ho naprej pisal. Kadar ho ta zopet polna, ho obesil kože pred vhod v cerkev, da ho lahko vsak bral, kdo so ti pajaci.

Pravijo, da so studenski fantje začeli tako piti, kakor žabe v luži. Vedno je po gostilnah hopsasa. Domača dekleta jih kar nič ne marajo. Pa ni čudno. Cel teden kar zaslužijo, v nedeljo vse zalumpajo.

Pravijo, da pride neki konjederec v Studeno, da pomaže nekatero fante z leskovim oljem, kajti cele noči ne dajo miru.

Pravijo, da se je v Avčah, tudi že vpo picebratilo; kar je bilo do sedaj zavedno, je postalo sedaj »narodno«.

Pravijo, da bočjo fantje v ponikovski vasi sezidati lastno društveno dvorano — iz samih »pudličov«.

Pravijo čepleski fantje in dekleta v odgovor na »pravijo« v zadnji Čukovi ščvilki, da nismo nikdar nosle mrež na glavi; fantje pa dobedaj še nismo žutili »kače« v žepu, zato lahko kupimo g. dopisniku mrežo na »goflo«. Panktum.

Pravijo, da v nedeljo pridejo Sempaske tete javen ples. Sviral jim bo Stric iz Uržle na harmoniko.

Pravijo tudi, da je letos istotam toliko divjačine, da jo domači lovci na noben način ne morejo postreči. Zato je povabila odlična lovkinja ju nake in bližnjega trga pa pomoč, da divjačino ne postreče.

Pravijo, da tudi v Smilčju po B. so se pričeli goditi čudeži kakor v Kanu. Gahleji.

Pravijo na Opčinah, da bi Tone K. kmalu zamudil transportni vlak v Rim, kjer se ni mogel pred »apeglam« nagledati kako lepo mu pristoja črna kapa s čolom.

Pravijo Ubeljci, da njih »kompan« atnačno stočelo, in tožijo. In kaj poslušajte ljudje, župana so odstavili in sedaj pa z nami nič več ne bo.

NEZAUPNOST

»Kava je danes zares dobra Bog le ve, katero svinjarijo je krčmar zopet zmošal tu mo tri?«

IZHOD

Gostilničarka: Tu sedi go. spod Pentola, ki zahteva m. zlo govejo pečenko.

Gostilničar: Gorke ni več, le raca je še tu.

Gostilničarka: Pa odredi od race kos mizle govejo pečenko.

Narodna Knjigarna v GORICI združena s papirnico

v hiši Goriške Ljudske posojilnice, via Carducci 7
priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo slovenskih leposlovnih in znanstvenih knjig. **Zahtevajte seznam knjig,** ki ga pošlje knjigarna brezplačno,

Šolske potrebščine

kakor različne zvezke na zelo finem papirju, svinčnike, peresa, črnilo kreda, ročnike, risanke, tuš, risarski papir, radirke. i. t. d. dobite v Narodni Knjigarni po najugodnejši ceni in prve kakovosti

Šolske Knjige

pisarniške potrebščine, kjer dobite vse v to stroko spadajoče predmete, dalje razglednice v največji izberl. umetne cvetlice i. t. d.

Za božično sezijo se je Narodna knjigarna bogato založila z okraski za božična drevesca, jaslicami, knjigami s podobami za otroke in mnogimi predmeti.

POZOR! Trgovci! POZOR!

Deseti brat, ljudska igra s petjem in godbo se uprizori v soboto 1. dec. ob 20 1/2 in v nedeljo 2. dec. ob 15 1/2 v Gorici v „Trgovski domu“.

Zajca so našli:

Ljudmila Vögrt, Trbil. — Viktor Milec. Ložice:
 Oj ti predragi ljubi Cuk
 kdaj si napravil frk, smuk, smuk,
 ker si nam zajčka tako skrnil,
 da komaj sem ga jaz dobil.
 Odračam list na vse strani,
 »Njega od nikoder nis —
 Al slednjtj sem ga le dobil,
 ce ravno v košu se je skrnil.
 Veliko on ima glavo —
 in možko se postavi ž njo,
 s pogumom mi zrc z očesa
 pokonc' strlijo mu ušesa
 Jaz zajčka Tobi Cuk bom vrnil;
 (ker kilo pri nas bo tu ga krmil?)
 povodnj neke je nedelje
 korenje vzela nam in zelje.
 Imej za se debelega Ti zajca
 (Mogoče še da znašal ti bo jajca)
 Na moj nazlov pa pošlji knjigo mi
 za kar prilagam tukaj lice tri.
Pepca Kranjc, Radohova vas jo je zarobila:
 Oj, zajček dobro si se skrnil,
 oko iz kape si nar' dil,
 in gobček smrekov si imel,
 da kdo prehitro b' te ne vjel.
 Ušesa s ploda si napravil,
 da kdo bi svoja ne zagrabil.
 Vzemi, Cukec, zajčka ti nazaj
 za povračilo mi pa knjigo daj!
Jožefa Trkman, Podkraj:
 Tu ti pošljem zajčka,
 pččenka ta mi ne dopade
 Cuk, le ti ga sam pojej,
 ali pa ga sovi dej.
 Meni pošlji knjižico,
 prav lepo napisano,
 bodem rajše čitala,
 kakor zajca gledala.
Ivanka Ambrozič, Vipava - Slap:
 Izpod hriba Ivanka
 pa pravi: da uganka
 je pretežka to pot;
 sem skočila čez plot,
 z otroci lovila,
 se čevlji zgubila,
 pa zajca nikjer!
 Ti šmentana zver!
 Ej, Cukec je bratec,
 ga sebi je skrnil.
 Šla še hom ga iskāt,
 pa ne s to otročad,
 ko hom ga dotekla,
 za noge povlekla
 iz brloga ga hom,
 pa z mano na dom
 Cuk, kožo dam tebi,
 z zajca pa sebi.
 Ko prišla bo zima,
 pa kožo naj ima,
 le Sova za muf.
 Se to prosim te, čuj,
 s popolnim imenom
 me nikar ne imenuj;
 bl v preziru mi rekli
 ch, ta gospodična
 preveč je sebična.
Pavel Schoenlib, Trbovlje:
 Cuk na palci je modrijan,
 ponočnjak le malo kdo je tak.
 Stem dekleta je izgubil,
 zajca rad bi jim podelil,
 kateri dolge ima uhi,
 belo dlako po trebuhi.
 A lovci brž so prihiteli,
 zajčka naglo so nam vzeli.
 Dvignil slavno s' je v višave.

SMOLA.
 »Vi ste dejali, da zahajate dnevno v to gostilno; a ni videti, da bi bili kaj bolje postreženi.«
 »To ravno je moja smola; že eno leto obedujem tu vsak dan, krčmar pa vsak dan menja svoje natakarje.
DOBRA SOLA.
Krčmar (gostu): Dva dni Vas ni bilo pri nas. Kje pa ste jedli ta čas, gospod Pikapolonca?
Gost: Po drugih krčmah; Toda povem vam, bilo je drago in slabo.
Krčmar: No, vidite, tako bi bilo lahko tudi pri nas imeti.
OBZIRNOSTI.
Gospodinja (novi kuharici): Ob sedmi uri zjutraj imamo zajutrek.
Kuharica: Dobro. Toda če zaspim, lahko zajutrujete brez mene brez skrbi.
VZROK.
Pošnik sprevozniku Ajdovskega vlaka: »Strojniku sem podaril eno fino cigaro, da bi bolj hitro vozil, a zdi se mi, da gre vlak še počasneje.«
Sprevoznik: »Ste mu dali gotovo kako cigaro, ki — ne vleče!«
DRAGI ČUKULADA!
 Za danes eno sicer žalostno a resnično svežo na papir in sicer: V Štivanjski šoli (Mastenjavas) ob pouku italjanščine v prvem oddelku vkaže učitelj (kateri soveda ne razume sebedice slovenski): »Tuti scrivere!« Po razredu je zašumelo in vsi otroci, dečki in deklice vtaknili so glavice pod klop...? Učitelj si ni znal tolmačiti tega čudnega pojava. Poklicana gđ. učiteljica je šele prišla na to, da so ga otroci razumeli, da se bomo skrivali. Živijo Gentile in njegoya reforma, najboljšo sredstvo za analfabetizem!! Per bako, ta je reševredna počena palanka.

POUK NA ZVIT NACIN.
On: »Kaj ti je padlo na um, da mi nekaj časa večer za večerom čitaš po cele strani iz »Slovenske Kuharice?«
Ona: »Pusti me. Vem, da naša nova kuharica pred vrati poslušaj; naj se nauči kaj koristnega.«
KUHINJSKI TELEFON.
Gost: Natakar, prinesite krape; toda sveži morajo biti.
Drugi gost: Meni tudi krape.
Natakar: (po telefonu v kuhinjo): »Dvakrat krape; eni morajo biti sveži.

Tereza: Cuj, kaj šrajajo laško ali pa kranjsko?
Pepa: Dej, dej, po laško! Uh, nasa mla nječe, da buo srajal po kranjsko.
Tereza: Ma znaš kaj, Pepa, jeus prou, do pupe huodejo stasucme. Bug zna, kašno srečo jemajo u ruokh.
Pepa: Pej znaš kaj, pupe ja jemaju telku pamete.
Tereza: Bug ns vare, še tisto se he telo.
Pepa: Ma jes stavem glavo za pupe, da se ne zgebijo značjem, jest paznam preduo- brij muoje pupe.
Tereza: Ja ma ti Pepa, muoreš jest, če ne te se buo usa večerja uohludila. Kaj buojo potlej pupe jele?
Pepa: A, sej jemaju taku jen tuku cejt do jutre ujetro za jest. Malo kremperja uokkanga sm určila, ke nemu družga.
Tereza: No, kaj se čje, mžeerja zmjerm vječa je; jes ne znam, kam buomo šle puo ruoha za jest.
Pepa: Ma kaj jest, ma pupe so huose jen jem nemu šcem kripet. Še zdej nesm šuštrja plačala uod zadnje buod, ke je patmploju uobedva para. Znaš kaj, troušti se je treba ali na mo al na drugo vižo. Jes muorem jet. Z Bugom Tereza.
Tereza: Ja n kaj se čje. Vek zna suoje jen Bug zna usje. Z buem.

Velika izbira Pfaffovih in drugih šivalnih strojev za vsako obrt iz prvih nemških tovarov z več letnim jamstvom.
 Brezplačen poduk v umetnem vezanju, krpanju, in šivanju.
 Priporoča se:

bo Cuk tako prisnodarije pisal. —
Ilarije: No kaplhol Flofota v košu! —
Komenske klepetulje: Uoblast to mječe, preplankan si iz Cukal Cuk pa ob mara prežvekovati. Drugič kaj boljso gal Pozdravi! —
Kneža: »Njok« predebel. Ni mogel v Cukov goltance. Zato v koš ž njim! —
Ajdovčtina: Ne verujemol Da ni hudobija zadaj! —
Cerkno: Skorpionaste pisavo Cuk ne zna čitatil. —
Rok: Pozdrav od Ludvikal Mislil sem, da te že črna zemlja krijel Psemislano ne bom pozabil. Kakor iz groba si mi vstal a tvojni vratlicami. Hvala! Zivell —
Šmilbel: Zlajfarji našljafajo, potem pobegnejo. Če so šmilheveke s temi zadovoljne, bodo našljafane, da bo joj. Če jo njim prav, Cuku tudi. Zato pa Vaš dopis v koš. —
Soča: V oprtnik! —
Grudenca: V »šestalecos zaradi tega, ker sem prevlekl Cuk, da bi razumel kaj pišete. —
Opkine: Vaši pravijo so klobasa brez konca in kraja. Cuk je ni mogel prebaviti, zato jo je vrgeč v koš. —
Grobliča: Se prekucnilo v koš! Ker je brez podpina. —
Kobjaglavu: Pljohkol V koš! —
Materija: Vaši pravijo ne veljajo sno lajlo tobakas. —
Ilariče: Ne znam bratit! —
Podlani: Vaši kožubi bodo dobri za zimo. Zato smo jih shranili ko Cuku »moštace« zmraznejo, da se ogine.
 Vsem ostalim mnogoštevilnim dopisnikom: Danes se mi ne ljubi vsakemu posebej odgovoriti. Počakajte do prihodnje številke, če hočete. Če nočete pa v uho me pištel Stop.

ZABELIL GA JE!
A: Povejte mi, zakaj imate vi tako rudeč nos?
B: Zarj od ponosa, ker ga ne vtikam v zadeve, ki mo nič ne brigajo.

MOBILJE
O. BERNT
 GORICA, — Piazza d. Vittoria 21 na (Travniku). — Tel. 66

Listnica uredništva.
Vrtoljba: Vrtoljbenko blato in Vaš pravijo sta enaka. Zato si Cuk ne mara omazati čevljev ž njimi. Tamburaški zbor pa pustite pri miru. —
Solkun: Ste prisnojen, če mialite, da

tvrdka FRANC SAUNIG - GORICA
 Via Carducci št. 25
 (prej Gosposka ulica) blizo Korna.

Velika izbira Pfaffovih in drugih šivalnih strojev za vsako obrt iz prvih nemških tovarov z več letnim jamstvom.
 Brezplačen poduk v umetnem vezanju, krpanju, in šivanju.
 Priporoča se:

TVRDKA
ANTON KUŠTRIN
 Gorica Via Carducci št. 25
 (prej Gosposka ulica)
 priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino raznega jedilnega in kolonijalnega blaga.
:: Vse blago je prve vrste ::
 Cene zmerne in nizke - postrežba točna in solidna. - Na željo odjemalcev v mestu se blago dostavi na dom.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA

Via Carducci 7 v bliži gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarске, sedlarske potrebščine.

Vrvi, bičl, bičevniki, masti, ličila, barvila.

Sveče, vesek, kadla.

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.
Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

Podružnica v Solkanu.

Znana slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

mehanič, puškar in trgovec

Gorica, Stolni trg. št. 9 (desno)

se priporoča slavnemu občinstvu za nakup najboljših šivalnih strojev Original Mundlos Nemških tovarn, katere jamčim za dobo 25 let. Poduk v umetnem vezenju, krpanju in šivanju brez plačen. Tako imam tudi najboljša dvokolesa znamke Kolumba Ameriških tovarn, katere jamčim 2 leti, vse dele spadajoče v mehanično in puškarsko stroko.

Delavnica in popravilavnica

Stolni trg št. 5.

VELIKE ZALOGE

PO ZNIZANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

VELIKANSKA ZIMSKA PRODAJA

V bogati zalogi raznovrstnega zimskega blaga nudimo svojim cenj. odjemalcem zadoljivo izbero po najnižjih cenah.

Tudi iz najoddaljenejših krajev prihajajo ljudje kupovati v naše zaloge, kajti pri nas najdejo resnične ugodnosti pri nakupu. **Poskušajte samo enkrat** kupiti pri nas in **primerjajte** cene in dobro blago s cenami in blagom **drugod kupljenim**, in prepričali se boste o ugodnosti našega blaga in cen, ki povrnejo vse potne in druge stroške in še več.

Naštejemo nekatere kose:

Brisače »Nido ape«	L.	2.99
Obrobijene žepne rute	"	—75
Moške nogovice	"	0.95
Čajni prtiči	"	1.25
Cvirnatl	"	2.25
Gobasti	"	1.75
Kuhinjske brisače	"	1.90
Obrobijeni prtiči	"	2.50
Madapolam, m. po	"	2.50
Švicarska vezena	"	2.50
Gobaste brisače	"	2.75
Ženske, črne in barvane nogavice	"	2.75
„Oxford“ za srajce, m. po	"	2.95
Domače platno m. po	"	2.80
„Velour“ za ženske plašče, m. po	"	19.90
Srajce vezene	L.	8.90

Ženski jopiči, vezeni	"	3.50
Dvonitno sukno 100 cm, m	"	4.25
Prehodne preproge, m. po	"	4.50
Preproge za pred posteljo	"	4.90
Angleško lahko platno, m. po	"	3.95
Ženski jopiči	"	7.90
Vezena spodnja krila	"	9.90
„Combineuse“ za gospe	"	14.90
Rjuhe z živim robom	"	29.90
Posteljna odeja	"	27.90
Volnena odeja	"	29.90
Žimnata blazina	"	49.90
Vezana rjuha za 2 osebi	"	49.90
Kovtri barvani	"	59.90
„Doubleface“ za moške plašče, m. po	"	22,—

Bogata izbira moškega in ženskega blaga. — Najfinejši plašči. — Zametno blago za lovce. — Izgotovljeno perilo. — Gobasta blago za ženske obleke. — Platno razne višine. — Prti in prtiči. — Brisače, Namizno perilo. — Volnene in bombaževe maje. — Preproge. — Zavesa. — Prevlake za mobiljo. — Posteljne odeje vseh mer. — Opreme za neveste, za prenočišča, za zavode, za penzijone, blazine izgotovljene iz žime in volnem.

POSEBNO ČRNO BLAGO ZA DUHOVNIKE. — NEPOSREDEN UVOZ VOLNE ZA MATRACE.

VSAKO BLAGO, KI NE ODGOVARJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE LAHKO VRNE.

Na debelo in drobno!

Posebni opusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.